

Ж. М. Церунян

Аразі

АРАЗІ (справж. – Гарутюнян Мовсес Мелікович; Հարությունյան Մովսես Մելիքի; 20. 03(01. 04). 1878, м-ко Шулавери, нині смт Шаумян, Грузія – 22. 12. 1964, Єреван) – вірменський письменник. Один із засновників вірмен. «пролетарської» літ-ри. Навч. у С.-Петербур. технол. інституті (від 1899). Брав участь у студент. заворушеннях, був заарешт. (1901–05). 1906 повернувся у Тбілісі, де того ж року у часоп. «Մոլոտ» («Молот») опублікував своє перше оповідання. Автор оповідань «Մենավոր լապտերը» («Самотні ліхтарі»), «Վերջին երազը» («Останній сон»; обидва – 1912), «Սրել» («Сонце», 1913) – на рев. тему; оповідання «Ընկեր Սովուհ» («Товариш Мукуч», 1924) та повістей «Լուսեր շողերով» («У променях місяця», 1932), «Զրվեժի ցուլերում» («У бризках водоспаду», 1933) – про соціаліст. будівництво у Вірменії; історико-рев. роману «Այրվող հորիզոն» («Палаючий обрій», кн. 1–2, 1940–41), зб. оповідань «Հայրենիքի կանչը» («Заклик Вітчизни», 1942), «Անհաղթները» («Непереможні», 1944), істор. роману «Իսրայել Օրի» («Ізраєл Орі», кн. 1–2, 1959–62); низки статей про Т. Шевченка («Народ шанує великого Кобзаря» // «Колгоспник України», 1939, 18 черв.; «Великий поэт украинского народа» // «Коммунист», 1939, 9 марта), П. Тичину («Ուկրաինական ժողովրդի պարծանքը. Պավլո Տիգինայի 50-ամյակին» // «Գրական թերթ» («Гордість українського народу. 50-річчя з дня народження П. Тичини» // «Літературна газета», 1941, 30 січ.). Усі твори А. опубл. в Єревані.

Рекомендована література

1. Терзибашян В. Арази. Єреван, 1956.

Бібліографічний опис:

Аразі / Ж. М. Церунян // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-43156>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).